

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BAKIŞ AÇISIYLA İLKOKULA BAŞLAMA YAŞI

The Age of Starting Primary School From the Perspective of Primary School Teachers

Tansu BEŞİKTEPE

Öğretmen, Millî Eğitim Bakanlığı

tansubesiktepe@gmail.com

 <https://orcid.org/0009-0002-4816-6029>

Yaşar ÇELİK

Doç. Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü

ycelik@omu.edu.tr

 <https://orcid.org/0000-0001-8159-5189>

Cite As/Atıf: Beşiktepe, T., & Çelik, Y. (2024). Sınıf öğretmenlerinin bakış açısıyla ilkokula başlama yaşı. *Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 10(2), 269-302. <https://doi.org/10.31463/aicusbed.1387107>

ISSN: 2149-3006

e-ISSN: 2149-4053

Makale Türü- <i>Article Type</i> :	Araştırma Makalesi – <i>Research Article</i>
Geliş Tarihi- <i>Received Date</i> :	07.11.2023
Kabul Tarihi- <i>Accepted Date</i> :	26.05.2024
Sorumlu Yazar- <i>Corresponding Author</i> :	Yaşar ÇELİK
Sayfa Aralığı- <i>Page Range</i> :	269-302
Doi Numarası-Doi Number:	 https://doi.org/10.31463/aicusbed.1387107

<http://dergipark.gov.tr/aicusbed>

This article was checked by

 iThenticate

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BAKIŞ AÇISIYLA İLKOKULA BAŞLAMA YAŞI

The Age of Starting Primary School From the Perspective of Primary School Teachers

Tansu BEŞİKTEPE
Yaşar ÇELİK

Öz

Bu araştırma ile sınıf öğretmenlerinin ilkokula başlama yaşına yönelik görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırma Samsun ilinin farklı ilçelerinde görev yapmakta olan 25 sınıf öğretmeniyle gerçekleştirilmiştir. Araştırmada, nitel araştırma desenlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme tercih edilmiştir. Araştırma verileri yarı yapılandırılmış görüşme ile toplanmış olup, verilerin analizinde içerik analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğretmenler, ilkokula başlamanın sadece yaşa bakılarak belirlenmesinin uygun olamayacağı, bunun yanında olgunlaşmanın da dikkate alınması gerektiğini belirtmişlerdir. Bununla birlikte 72 ay ve daha alt yaş gruplarındaki çocuklarda okula başlama yaşının; öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor alanlarda sorunlar yaşamasına neden olduğu ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda öğrencilerin küçük kas becerilerini kullanmada, kesme-boyamada, oyun ve fiziki etkinliklere katılımında zorlandıkları; dikkat sorunları yaşadıkları; bazı öğrencilerin akademik başarılarının düşük olması nedeniyle okula ve derse karşı olumsuz tutum geliştirdikleri belirtilmiştir. Diğer taraftan, okula başlama yaşının velinin kararına bırakılmasının uygun olmadığı, ilkokula başlamak için ilgililerin bir araya gelerek ortak kriterler belirlemesi gerektiği vurgulanmıştır. Öğretmenler, ilkokula başlamanın anasınıfı öğretmeni, ilkokul birinci sınıfı okutacak öğretmenler, psikolojik danışma ve rehberlik uzmanı, okul idaresi ve velinin ortak kararıyla belirlenmesini önermişlerdir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, sınıf öğretmeni, okula başlama yaşı, beceri.

Abstract

The aim of this study was to determine the views of primary school teachers on the age of starting primary school. The research was conducted with 25 primary school teachers working in different districts of Samsun province. A case study, one of the qualitative research designs, was used in the study. Criterion sampling, one of the purposeful sampling methods, was preferred in determining the study group. The research data were collected through semi-structured interviews, and content analysis was used to analyze the data. As a result of the research, teachers stated that it would not be appropriate to determine the start of primary school based only on age and that maturation should also be taken into consideration. In addition, it was revealed that the school starting age of children aged 72 months and below caused students to experience problems in cognitive, affective, and psychomotor areas. In

this context, it was stated that students had difficulty using small muscle skills, cutting and coloring, and participating in games and physical activities; they had attention problems, and some students developed negative attitudes towards school and lessons due to low academic achievement. On the other hand, it was emphasized that it is not appropriate to leave the age of starting school to the decision of the parents and that the relevant parties should come together to determine common criteria for starting primary school. Teachers suggested that starting primary school should be determined jointly by the kindergarten teacher, first-grade teachers, psychological counseling and guidance specialist, school administration, and parents.

Key Words: Class teacher, secondary school, school starting age, skill.

Giriş

Günümüze kadar okula başlama yaşıyla ilgili birçok görüş öne sürülmüştür (The Office for Standards in Education, Children's Services and Skills [OFSTED], 2014). Bu görüşler incelendiğinde; Dewey ve Bronfenbrenner, yakın çevreyle kurulan sosyal ilişkilere; Gesell, olgunlaşma kavramına; Piaget, somut işlemler dönemine ve Vygotsky, yakınsak gelişim alanına odaklanmıştır. Steiner ise yedi yaştan önce çocuğun akademik olarak hazır olmadığını ifade etmiştir. Bu bağlamda çocuğun okula başlamasında yaş ve okula hazır olma durumu olmak üzere iki önemli faktörün belirleyici olduğu görülmektedir (Akay, 2017).

Çocuğun hayatında ilkokula başlama önemli bir yer tutmakla birlikte aynı zamanda zor bir dönem olarak da görülmektedir. Çünkü, ilkokula başlamada her çocuk için en önemli ölçütlerden biri, ilkokul eğitiminde gerekli olacak tüm gelişim alanlarında yeterli hazırlık seviyesine sahip olmasıdır (Brown ve Lan, 2015; Polat vd., 2014). Çocuğun gelecekteki yaşamına olası etkileri nedeniyle okula başlama kararının bireyin hayatında önemli sonuçlara neden olacak kritik bir karar olduğu bir gerçektir (Gündüz ve Özarslan, 2017). Zira, alan yazımında okula başlama yaşının önemli olduğu, çocukların okula hazır olmadan okula başladıklarında bazı sorunlar yaşadıkları belirtilmiştir (Başar, 2013; Duran, 2013; Erkan ve Kırca, 2010; Güler, 2012; Gündüz ve Çalışkan, 2013; Koçyiğit, 2009; Kurtuluş Çalışkan ve Canbulat, 2023; Oktay ve Unutkan, 2005; Özer vd., 2024; Öztürk ve Uysal, 2013; Ülkü, 2007; Yazıcı, 2002; Yılmaz vd., 2013).

Okula başlama yaşı ile ilgili tartışmalara açıklık getirmek açısından öncelikle olgunlaşma ve hazırbulunuluk kavramlarını açıklığa kavuşturmak gerekmektedir. Kavram kargaşasına meydan vermemek açısından bu iki kavramı tek tek ele alarak incelemekte yarar görülmektedir. Bunlardan bireylerin kendilerinden beklenen davranışları ortaya çıkarabilme düzeyi

olarak tanımlanan olgunlaşma kavramı, Senemoğlu (2012) tarafından vücutta görev yapan organların kendinden beklenen fonksiyonları yerine getirebilecek seviyeye gelmesi için, öğrenme yaşantılarından bağımsız bir şekilde, kalıtımın da etkisiyle geçirdiği biyolojik değişimler olarak ifade edilmektedir. Fiziksel gelişimde çok büyük bir etkiye sahip olması nedeniyle psikomotor becerilerin kazanılmasında olgunlaşma çok önemli bir role sahiptir (Senemoğlu, 2005). Çünkü, çocuk fiziksel bir davranışla ilgili gereken olgunluk düzeyine ulaşırsa o davranışın gerektirdiği becerileri kazanmakta zorlanmaz (Turan ve Yükselen, 2016). Ancak olgunlaşma çocuğun sadece fiziksel olarak okula hazır olma durumu değil, tüm gelişim alanları için okula hazır oluşu anlamına gelmektedir (Güneş, 2013).

Çocukların okula hazır oluşlarındaki farklılıklardan dolayı ilkokul birinci sınıf öğrencileri farklı zamanlarda okuma ve yazmaya geçerler. Hatta bazı öğrenciler okuma yazmaya geçemeyebilir. Bunun nedeni öğrenciler arasındaki gelişimsel hızların, yeteneklerin ve olgunluk seviyelerinin farklılık göstermesidir. (Çalışkan ve Sünbül, 2008). Bu farklılığın en önemli nedeni, kişisel özelliklerin dışında başka faktörlerin de işe karışmasıdır. Bunlar arasında ebeveyn tutumları, öğretmen, akranlarla ilişkiler (Bascoe vd., 2009; Başaran vd., 2014) okulun sahip olduğu fiziki yapı, çevresel koşullar gibi özellikler sayılabilir (Ensar ve Keskin, 2014; Memişoğlu ve İsmetoğlu, 2013).

Bu bağlamda literatürde öğrenme olgunluğu ve okul olgunluğu olmak üzere iki çeşit olgunluktan söz edilmektedir (Güler, 2001). Öğrenme olgunluğu, ihtiyaç duyulan öğrenme materyallerinin öğrenilebilme durumuyla ilgilidir. Bilişsel, duyuşsal ve devinişsel gelişim alanlarında herhangi bir faaliyetin yapılmasına hazır olma durumudur. Okul olgunluğu ise çocuğun okula uyumun sağlanmasıyla bağlantılı olup okula başlamanın öncesinde çocuğun edindiği kazanımlarla ilgili potansiyel olarak tarif edilir (Dockett ve Perry, 2009; Graziano vd., 2014; Koçyiğit ve Saban, 2014).

Yavuzer'e (2002) göre okul olgunluğu; çocuğun okula zihinsel, bedensel ve sosyal olarak hazır olmasıdır. Okul olgunluğuna ulaşan çocuk fiziksel, sosyal, duygusal ve zihinsel gelişim yönünden belirli bir seviyeye gelmiş, okulun kendinden beklediği kural ve sorumlulukları üzerine almaya (Ülkü, 2007), bilgileri öğrenmeye hazır olmuş demektir (Heriot ve Beale, 2004). Hazırbulunuşluk ise çocuğun okula başlaması açısından gelişim alanlarının tamamında dengeli bir şekilde ilerleme göstererek olgunlaşması ve öğrenmede gereken becerileri gösterecek seviyeye ulaşması olarak tanımlanır (Koçyiğit, 2009). Okula hazırbulunuşluk durumu, büyüme,

öğrenme ve olgunlaşma sonucu (Özaslan, 2020) çocuğun kendini bilişsel, fiziksel, sosyal ve psikolojik olarak okula başlamak için hazır hissetmesidir (Yavuzer, 2016). Olgunlaşma kavramına göre kapsamı daha geniş olan okula hazır olma durumu; gerekli olgunluk, beceri, bilgi ve tutumların kazanılmasıdır (Başaran, 2006).

Konu ile ilgili literatüre bakıldığında eğitim düzeyleri yüksek annelerin, lisans ve üzeri eğitim almış ve çalışan babaya sahip çocukların bilişsel, duyuşsal ve devinişsel yönden okula hazırbulunuşluklarının fazla olduğu (Bay ve Bay, 2019) görülmüştür. Ayrıca, okul öncesi eğitimi almış çocukların okula uyum düzeylerinin okul öncesi eğitim almayanlara göre daha yüksek çıktığı (Demir ve Kale 2023; Erbasan ve Erbasan, 2020; Ensar ve Keskin, 2014), öz bakım, zihinsel, fiziksel, sosyal ve duygusal beceriler açısından daha gelişmiş oldukları (Lokumcu Tozar, 2011) tespit edilmiştir. Diğer yandan bu öğrencilerin kendini ifade edebilme, öz bakım becerileri ve başka çocuklarla oyun oynanabilme gibi yeterlilikleri kazanma yönünden avantajlı oldukları, yani hazırbulunuşluklarının daha iyi olduğu (Yeşil Dağlı, 2012), okula daha kolay uyum sağladıkları (Polat vd., 2014) vurgulanmıştır.

Konu ile ilgili birçok araştırmada, okula başlama yaşı artışının çocukların okul olgunlukları ve okula hazırbulunuşlukları üzerinde olumlu etkileri olduğunu ortaya koymuştur (Arı ve Özcan, 2014; Aslan ve Çelik, 2022; Bay ve Bay, 2019; Erbasan ve Erbasan 2020; Erkan ve Kırca, 2010; Gündüz ve Özaslan, 2017; Güzel ve Özyurt, 2018; Koçak ve İncekara, 2020; Özdemir ve Battal, 2019; Ülger ve Kurt, 2021; Zelyurt ve Özel, 2015). Okul olgunluğunu bazı çocuklar beş yaşında kazanabilirken, bazılarının ancak sekiz yaşında kazanabilmesi nedeniyle (Dockett ve Perry, 2009; Yavuzer, 2012) pek çok ülkede okula başlama olgunluğunu belirlemek için çeşitli testler uygulanmakta (May ve Kundert, 1997; Snow, 2006), okula uyumu kolaylaştıran ve çocuğu okula hazır hale getiren değişik programlar uygulanmaktadır (La Paro ve Cox, 2000).

Dünya geneline bakıldığında ilkokula başlamada kriter olarak birçok ülkede çocuğun yaşı esas alınmaktadır (Güzel ve Özyurt, 2018). Bu bağlamda bazı ülkelerde (Galler, İngiltere, İskoçya, Lihtenştayn, Lüksemburg, Malta, Portekiz) çocuklar 5 yaşında okula başlarken; Almanya, Avusturya, Belçika, Danimarka, Fransa, İrlanda, İspanya, İsviçre, İtalya, İzlanda, Macaristan, Norveç, Polonya, Slovakya, Slovenya, Yunanistan gibi ülkelerde 6 yaşında, Bulgaristan, Estonya, Finlandiya, İsveç, Litvanya gibi ülkelerde ise 7 yaşında okula başlamaktadırlar (Akyol, 2006; European Commission Eurydice and Eurostat, 2012). Türkiye'de okula başlama yaşı

2012 yılında 6'dan 5'e indirilmiş, bu yaş grubunun okula başlamasıyla birçok sorun yaşanmasından dolayı 2019 da tekrar 6'ya çıkarılmıştır. Ülkemizde okula başlama konusunda çocuğun yaşı esas alınmakta ve bununla ilgili kriterler şu şekilde belirtilmektedir:

İlkokulların birinci sınıfına, kayıtların yapıldığı yılın eylül ayı sonu itibarıyla 69 ayını dolduran çocukların kaydı yapılır. Ayrıca 66, 67 ve 68 aylık çocuklardan velisinin yazılı isteği bulunanlar da ilkokul birinci sınıfa kaydedilir. Okul müdürlükleri, yaşça kayıt hakkını elde eden çocuklardan 69, 70 ve 71 aylık olanları velisinin yazılı talebi bulunması halinde okul öncesi eğitime yönlendirir veya kayıtlarını bir yıl erteler (Millî Eğitim Bakanlığı Okul Öncesi Eğitim ve İlköğretim Kurumları Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik, 2019, madde:7).

Konu ile ilgili literatüre bakıldığında, yaş kriterinin çocuğun okula başlamasında tek başına yeterli olmayacağı anlaşılmaktadır. Zira, belli bir yaşa gelmek çocukların büyük bir çoğunluğunda okul olgunluğu açısından yeterli olabilirken, okula hazırbulunuşluk açısından yeterli olmamaktadır. Nitekim, yaş kriterini sağladığı taktirde çok sayıda öğrenci akranlarıyla birlikte okuma yazma faaliyetlerini sürdürmede zorlanmaktadırlar. Bu durumun oluşmasında zihinsel, duyuşsal, fiziksel ve ön öğrenmelerden kaynaklanan birçok faktörün rol oynadığı görülmektedir. Bu bağlamda literatürde okumaya başlama yaşıyla ilgili farklı kriterlerin telaffuz edildiği dikkati çekmektedir. Bunlardan bazıları okula başlamayı zekâ yaşı ile ilişkilendirerek (Morphett ve Washburne, 1931) 6,5 zekâ yaşının okula başlamak için uygun olacağını vurgularken, Giordan (2003) ise daha erken yaşlarda başlamanın etkili olacağını ifade etmiştir.

Türkiye'de günümüzde çocuğun ilkokula başlaması için takvimsel yaşa bakılarak karar verilmesi ve veli kararına bırakılması tartışma konusu olmuştur. Okula başlayacak öğrencilerin bilişsel duyuşsal ve psikomotor alanlarda hazır olması, eğitim sürecinin etkililiği bakımından önemli görülmektedir. Okula başlama yaşı ile ilgili olarak literatürde ağırlıklı olarak küçük yaşlarda okula başlamanın verimli sonuçlar vermeyeceği vurgulansa da yaş konusunda yerli ve yabancı literatürde fikir ayrılıkları ve buna bağlı olarak da farklı uygulamalar bulunmaktadır. Bu çalışmada Türkiye'de okula başlama yaşı ile ilgili 2019 yılında yapılan yönetmelik değişikliğinin uygulamaya yansımalarını küçük bir uygulayıcı öğretmen grubu üzerinde derinliğine incelemenin alana küçük çapta da olsa katkı sağlayacağı düşünülmektedir. İlaveten bu ve benzeri çalışmaların sonuçlarının karşılaştırılarak program geliştirme konusunda verilecek kararlara kaynaklık

edebileceği umulmaktadır. Bu çalışmanın özellikle birinci sınıf okutmuş veya okutan sınıf öğretmenleri üzerinde yapılması nedeniyle okula başlama yaşıyla ilgili yaşanan tartışmalara daha somut bir bakış açısı kazandırması beklenmektedir. Bu amaçla şu araştırma sorularına cevap aranmıştır:

1. Sınıf öğretmenlerinin, ilkokula başlama yaşının öğrencilere etkisine ilişkin görüşleri nelerdir?
2. Sınıf öğretmenlerinin 66-71 aylık öğrencilerin, velileri tarafından ilkokula başlatılması hakkındaki görüşleri nelerdir?
3. Sınıf öğretmenlerinin 66-71 aylık öğrencilerin, velileri tarafından ilkokula başlatılmaması hakkındaki görüşleri nelerdir?
4. Sınıf öğretmenlerinin 66-71 aylık öğrencilerin ilkokula başlama kararının velilere bırakılması hakkındaki görüşleri nelerdir?
5. Sınıf öğretmenlerinin ilkokula başlama kriterleri konusundaki görüşleri nelerdir?

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Araştırmada, nitel araştırma desenlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Nitel araştırma yöntemi bilginin genellenmesi ya da evrensel büyüklüğünden çok, bilginin ayrıntıları ve derinliğiyle incelenen olgunun en iyi şekilde ifade edilmesini konu alır (Connelly, 2016; Marshall ve Rossman, 2014; Şimşek ve Yıldırım, 2011). Nitel araştırma yöntemi, araştırmacıyı katılımcı haline getirmesi, konunun sahip olduğu çerçeve içinde incelenmesi ve yapılan incelemenin esnek olmasına olanak sağlamaktadır (Aslan, Güneren ve Çoban, 2014). Durum çalışması ise, güncelde var olan durumu ifade eden, gelişimine ve değişimine etki eden etmenler arasındaki ilişkiyi inceleyip çözümleyen ve süreçteki gelişim durumunu ortaya koyan boylamsal yaklaşımdır (Best ve Kahn, 2017). Durum çalışması ne, niçin, nasıl sorularını esas alarak araştırmacının kontrolü dışında kalan olgu veya olayların derinlemesine incelenmesine imkân tanır (Yıldırım ve Şimşek, 2013). Bu çalışmada okula başlama yaşı çeşitli yönlerden ele alınarak derinliğine incelendiği için durum çalışması özelliği taşımaktadır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu Samsun iline bağlı farklı ilçelerde görev yapmakta olan 25 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmanın çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt

örnekleme kullanılmıştır. Ölçüt örnekleme, oluşturulacak örneklemin araştırma problemiyle ilgili belirlenmiş nitelikleri taşıyan kişi, nesne, olay ya da durumlardan oluşturulmasını temel alan örnekleme yöntemidir (Büyüköztürk vd., 2009). Bahsi geçen ölçüt/ölçütler daha önceden hazırlanan bir ölçüt listesi olabileceği gibi araştırmayı yapan kişi tarafından da oluşturulabilir (Yıldırım ve Şimşek, 2006). Bu araştırmada görüşme yapılan sınıf öğretmenlerinin belirlenmesinde sınıf öğretmenlerinin daha önce birinci sınıf okutmuş ya da birinci sınıf okutuyor olmaları ve bu araştırma için yapılan görüşmeye gönüllü olarak katılmaları ölçüt olarak belirlenmiştir. Diğer yandan yerleşim yeri (köy ve şehir merkezi) farklılarından kaynaklanan durumun da araştırmaya yansıtılması açısından aynı kriterlere sahip köyde görev yapan öğretmenler de araştırmaya dâhil edilmiştir.

Katılımcıların görev yerleri Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların Görev Yerleri

Görev yeri	Katılımcılar	Frekans
İlçe merkezi	K ₁ , K ₃ , K ₆ , K ₇ , K ₁₀ , K ₁₁ , K ₁₂ , K ₁₄ , K ₁₇ , K ₁₈ , K ₁₉ , K ₂₀ , K ₂₂ , K ₂₅	14
Köy	K ₂ , K ₄ , K ₅ , K ₈ , K ₉ , K ₁₃ , K ₁₅ , K ₁₆ , K ₂₁ , K ₂₃ , K ₂₄	11

Tablo 3.1 ‘e göre araştırmaya katılan 25 sınıf öğretmeninden, 14’ü ilçe merkezinde, 11’i ise köydeki ilkokullarda görev yapmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Araştırma verileri yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak elde edilmiştir. Görüşme, araştırılan konuyla ilgili kişinin yaşantı, tecrübe, düşünce, tutum, tepki ve zihinsel algılamalarını ortaya koymaya yarayan (Bengtsson, 2016; Seidman, 2006) önceden hazırlanmış soruların karşı tarafa yöneltilmesi ve cevaplanmasına dayalı konuşmalardır (Kuş, 2003). Bu yöntemin seçilmesindeki ana sebep araştırılan konuya dair bakış açılarının belirlenmesi ve derinliğine araştırılmasıdır (Braun ve Clarke, 2013). Merriam (2015) tarafından görüşmeler yapılandırılmış görüşme, yapılandırılmamış görüşme ve yarı yapılandırılmış görüşme olarak üç kategoriye ayrılır. Yarı yapılandırılmış görüşme yapılandırılmış görüşmeler ile yapılandırılmamış görüşmeler arasında yer alır ve soruların bazıları açık uçludur (Saruhan ve Özdemir, 2016). Bu araştırmada sorulan sorular açık uçlu sorulardan oluşmaktadır.

Yarı yapılandırılmış görüşme sorularının hazırlanmasında öncelikle ilgili literatür taranarak aday sorular oluşturulmuştur. Hazırlanan görüşme sorularının ölçülecek özelliklere uygun olup olmadığının belirlenmesi, görüşme formuna ait güvenilirlik ve geçerliliklerin sağlanması için ikisi temel eğitim Türkçe eğitimi, biri ölçme ve değerlendirme ve biri de eğitimde program geliştirme olmak üzere 4 uzmanın görüşlerine başvurulmuştur. Uzmanlardan alınan dönütler doğrultusunda gerekli düzeltmeler yapılarak görüşme formu yeniden düzenlenmiştir. Örneğin görüşmenin “İlkokula başlamama hakkı bulunan (66-71 aylık) öğrencilerin velileri hangi gerekçelerle çocuklarını ilkokula başlatmaktadır? Açıklayabilir misiniz?” sorusuna alan uzman görüşü doğrultusunda “neden başlatmamaktadır?” şeklinde ekleme yapılmıştır. Görüşme sorularının pilot uygulaması için 3 sınıf öğretmenine uygulama yapılmıştır. Uygulama esnasında soruların net ve anlaşılır olup olmadıkları kontrol edilmiş, öğretmenlerin anlamakta zorluk yaşadıkları sorular üzerinde küçük çapta düzeltmeler yapılarak forma son şekli verilmiştir. Diğer yandan görüşmeye yeterli zaman ayrılarak katılımcıların sorulara düşünerek rahatlıkla cevap vermelerine olanak sağlanmıştır. Elde edilen veriler transkript edildikten sonra katılımcılara gönderilerek teyit sağlanmıştır. Araştırmada görüşme formunun hazırlanmasında ve verilerin analizinde uzman görüşlerine başvurulmuş ve uzmanların önerileri doğrultusunda gerekli çalışmalar yapılmıştır. Yapılan yorumlar katılımcıların görüşlerinden doğrudan alıntılar yapılarak desteklenmeye çalışılmıştır.

Verilerin Toplanması

Araştırma verileri yarı yapılandırılmış görüşme formu ile Samsun Millî Eğitim Müdürlüğünden 31.03.2023 tarih ve 73506199 sayılı izin yazısına istinaden araştırmacılar tarafından öğretmenlerle yüz yüze görüşmeler yapılarak 10.04.2023 ve 30.06.2023 tarihleri arasında elde edilmiştir. Kriterlere uyan 38 öğretmenden görüşme talebinde bulunulmuş ancak, öğretmenlerden 13’ü ses kaydı alınmasını istememesi veya başka gerekçelerle araştırmaya katılmada çekimser davranmışlardır. Görüşme öncesinde ses kaydı yapabilmek için katılımcılardan izin alınmış ve görüşmeler ses kayıt cihazıyla kayıt altına alınmıştır. Öğretmenlere, gerçekleştirilecek olan görüşmenin amacıyla ilgili ön bilgilendirme yapılmış, gönüllülük esasına dayalı olarak görüşmeyi kabul eden 25 sınıf öğretmeniyle görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşmede öğretmenlere 8 soru sorulmuş, cevapların daha açık ifade edilmesini sağlamak için görüşme sırasında kısa

açıklamalar yapılmıştır. Ayrıca sorularla ilgili daha derin bilgilere ulaşabilmek amacıyla “sonda sorular” a yer verilmiştir. Öğretmenlerin soruları cevaplanması esnasında yönlendirme yapmaktan kaçınılmıştır. Yapılan görüşmeler, ortalama 30 dakika sürmüştür. Bu araştırma, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Etik Kurulu’nun 28.10.2022 tarihli ve 2022-874 sayılı kararı ile alınan izin doğrultusunda yürütülmüştür.

Verilerin Analizi

Araştırmadan elde verilerin analiz edilmesinde içerik analizi kullanılmıştır. Genellikle görsel ve yazılı verilerin analiz edilmesinde kullanılan içerik analizi (Şahin vd., 2021), elde edilen verilerin analizinde nesnel, sistematik ve niceliksel olarak tanımlanmayı sağlamak için tema ve kodlar oluşturulmasıdır (Uygun vd., 2019). İçerik analizinde temel amaç, elde edilen verilerin açıklanmasını sağlayan kavram ve ilişkilere ulaşmaktır. Bunun için verileri kategorilere ayırarak uygun temalara ulaşılır ve elde edilen veriler yeniden düzenlenerek yorumlanır (Saruhan ve Özdemir, 2016). Bu bağlamda, görüşmeye gönüllü olarak katılan sınıf öğretmenlerine ait ses kayıtları dinlenerek transkripsiyonu yapılmıştır. Araştırma verilerinden çıkarılan ana kategoriler oluşturularak bunlara bağlı olarak alt kategoriler oluşturulmuş; alt kategorilere ait kodların tekrar edilme sıklıkları tablo haline getirilmiştir. Analiz sırasında elde edilen veriler doğrultusunda araştırmanın beş araştırma sorusu şeklinde düzenlenmesine karar verilmiş ve veriler bu doğrultuda düzenlenmiştir. Görüşmeye katılan sınıf öğretmenlerinin adları etik kurallara uygun olarak gizli tutulmuş, “Katılımcı” olarak ifade edilerek “K₁, K₂, K₃...” şeklinde kodlanmıştır. Araştırma güvenilirliğinin artırılması için bulgular bölümünde katılımcılara ait ifadelerden doğrudan alıntılar yapılmıştır.

Bulgular

Sınıf öğretmenlerinin ilkokula başlama yaşının öğrencilere etkisine ilişkin görüşleri nelerdir? sorusu ile veriler analiz edilerek Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2. Öğretmenlerinin, İlkokula Başlama Yaşının Öğrenciler Üzerinde Etkisine İlişkin Görüşleri

Kategori	Görüşler (Kod)	Katılımcılar	Frekans
Bilişsel Açıdan	Akademik yetersizlik	K ₁ , K ₂ , K ₇ , K ₈ , K ₉ , K ₁₀ , K ₁₁ , K ₁₄ , K ₁₆ , K ₂₀ , K ₂₁ , K ₂₄	12
	Hazırbulunuşlukta yetersizlik	K ₄ , K ₅ , K ₇ , K ₈ , K ₁₈ , K ₁₉ , K ₂₀	7
	Okuma yazmada yetersizlik	K ₆ , K ₈ , K ₁₁	3
	Dikkat toplayamama	K ₁ , K ₇ , K ₉ , K ₂₁ , K ₂₃ , K ₂₄ , K ₂₅	7
	Anlama güçlüğü yaşama	K ₇ , K ₁₄ , K ₁₇ , K ₂₀ , K ₂₂ , K ₂₃ , K ₂₄ , K ₂₅	8
Duyuşsal Açıdan	Okul kültürüne uyum sağlayamama	K ₁ , K ₄ , K ₅ , K ₇ , K ₈ , K ₁₀ , K ₁₁ , K ₁₄ , K ₁₆ , K ₁₇ , K ₂₀ , K ₂₁	12
	Anne/kardeş isteği	K ₂ , K ₇ , K ₁₀ , K ₁₁ , K ₂₀	5
	Oyun oynama İsteği	K ₇ , K ₁₀ , K ₁₁ , K ₂₁	4
	Hazırbulunuşlukta yetersizlik	K ₅ , K ₁₀ , K ₁₈ , K ₁₉	4
	İletişim sorunu	K ₂ , K ₃ , K ₈ , K ₁₁ , K ₂₀	5
	Başarısızlık duygusu	K ₄ , K ₅ , K ₂₀ , K ₂₁	4
	Ağlama sorunu	K ₁₁ , K ₂₁	2
	Kaygı sorunu	K ₁₀ , K ₂₀	2
	Kıskanma sorunu	K ₂₀	1
	Özgüven sorunu	K ₂₅	1
Psikomotor Açıdan	Fiziki gelişim/olgunlaşma düzeyinde yetersizlik	K ₁ , K ₂ , K ₃ , K ₄ , K ₅ , K ₆ , K ₇ , K ₈ , K ₉ , K ₁₀ , K ₁₁ , K ₁₂ , K ₁₄ , K ₁₅ , K ₁₈ , K ₂₀ , K ₂₁ , K ₂₂ , K ₂₃ , K ₂₅	19
	El göz koordinasyonunda yetersizlik	K ₆ , K ₇ , K ₈ , K ₁₁ , K ₁₃ , K ₁₄ , K ₂₄ , K ₂₅	8
	Oyun ve fiziki etkinliklere katılımında yetersizlik	K ₂ , K ₆ , K ₂₄	3

Tablo 2 incelendiğinde öğrencilerin ilkokula başlama yaşının öğrenciler üzerindeki etkileri bilişsel, duyuşsal ve psikomotor olmak üzere üç kategori altında ele alınmıştır. Bilişsel açıdan, akademik yetersizlik (f: 12) hazırbulunuşlukta yetersizlik (f: 7) dikkati toplayamama (f: 7), anlama güçlüğü yaşama (f: 8) olarak kodlanmıştır. Bu verilerden hareketle öğrencilerin dersi takip edecek yeterli zihinsel olgunluğa sahip olmamaları nedeniyle bilişsel eksikliklerini kapatamadıkları söylenebilir. Duyuşsal açıdan okul kültürüne uyum sağlayamama (f: 12) sorunu öne çıkmakta olup öğrencilerin annelerini/kardeşlerini istedikleri (f: 5), hazırbulunuşluklarının yetersiz olduğu (f: 4) iletişim sorunları (f: 5) ve

başarısızlık duygusu (f: 4) yaşadıkları belirlenmiştir. Ayrıca psikomotor açıdan öğrencilerin fiziki gelişim ve olgunlaşma düzeylerinin yeterli olmadığını (f: 19) katılımcıların çoğu tarafından dile getirilmesi öğrencilerin psikomotor gelişimi ile ilgili eksikliklerin daha çok fiziki olgunlaşmaya bağlı eksikliklerden kaynaklandığını ortaya koymaktadır. Okula erken başlayan öğrenciler fiziki gelişim yetersizliğine bağlı olarak el göz koordinasyonunda (f: 8), oyun ve fiziki etkinliklere katılımda (f: 3) yetersizlik yaşamaktadır. İlkokula başlama yaşının öğrencilere etkisiyle ilgili öğretmen görüşlerinden bazıları aşağıda doğrudan verilmiştir:

K7: “Yine altmışaltı ay civarındaki çocuklar, bu çocuklar okul kültürüne uyum sağlamakta zorlanıyorlar. Çünkü anneyi istiyor. Oturmak istemiyor sınıfta çünkü uzun ders saatleri... Annesinin yanına gitmek istiyor veya ablasını, abisini istiyor...”

K14:” ... Küçük olanlar ay farkı bile olsa kaslarında bir şey yaparken, keserken, kesme boyama etkinliklerinde zorluklar yaşıyorlar. Oyun ve fizik etkinliklere katılımlarda da o kuralları algılayamıyorlar. Koşma gibi becerilerde geride kalabiliyorlar...”

K20: “Anlama açısından çok geride olan öğrencim var. Geçmişine baktığımda hep okula erken başlayan çocuklar bunlar. Fiziki anlamda da çok küçükler. Bu öğrenciler yıl sonunda ancak okumaya geçebiliyorlar... Ama ileri sınıfa geçtiğinde dersler ağırlaştıkça başarı açığı artıyor...Çünkü anlama zayıf olunca diğer derslere etki etmede de çok zorlanır...”

Sınıf öğretmenlerinin 66-71 aylık öğrencilerin, velileri tarafından ilkokula başlatılması hakkındaki görüşleri nelerdir? sorusuna ilişkin veriler analiz edilerek Tablo 3’te verilmiştir.

Tablo 3. Öğretmenlerin, 66-71 Aylık Öğrencilerin Velilerinin Çocuklarını İlkokula Başlatmasına İlişkin Görüşleri

Kategori	Görüşler (Kod)	Katılımcılar	Frekans
Aile Bakımından	Mahalle baskısı	K ₁ , K ₄ , K ₆ , K ₈ , K ₁₄ ,	8
	Akran kıyaslaması	K ₂₀ , K ₂₁ , K ₂₅	
	Anne-babanın çalışıyor olması	K ₁ , K ₇ , K ₁₁ , K ₁₄ , K ₂₃	5
	Devletin verdiği hak düşüncesi	K ₁₀ , K ₁₁ , K ₁₃	3
	Kardeşleri ayırmama isteği	K ₂ , K ₇ , K ₂₁ , K ₂₃	4
	Öğretmen seçme isteği	K ₂ , K ₁₁ , K ₂₅	3
	Evde bakıma muhtaç birinin olması	K ₁₄	1
	Okulun güvenli bir yer	K ₈	1

		görülmesi	
Çocuk Bakımından	Hayata erken başlasın/yıl kaybı olmasın düşüncesi	K ₂ , K ₃ , K ₄ , K ₅ , K ₆ , K ₇ , K ₉ , K ₁₃ , K ₁₄ , K ₁₆ , K ₁₇ , K ₁₉ , K ₂₁ , K ₂₄	14
	Çocuğun okul hevesi olması	K ₁ , K ₁₅	2
	Fiziki gelişimin yeterli olması	K ₂₂ , K ₂₄ , K ₂₅	3
	Anasının tekrar gitmesin düşüncesi	K ₅ , K ₆ , K ₉ , K ₁₂ , K ₂₀ , K ₂₅	6

Tablo 3 incelendiğinde katılımcılar tarafından öğrencilerin ilkokula başlatılma sebepleri hayata erken başlaması/yıl kaybı olmaması (f: 14), mahalle baskısı/akran kıyaslaması (f: 8) anne babanın çalışıyor olmaları (f: 5) ve anasının tekrar yollamamak istenmesi (f: 6) olarak sıralanmıştır. Ayrıca çocuğun fiziki gelişiminin yeterli olması (f: 3), velinin çocuğu kardeşleri ayırmama fikri (f: 4), öğretmen seçme düşüncesi (f: 3) ve okula başlamayı devletin hak verdiğini düşünmesi (f: 3) ilkokula başlamama hakkı bulunan öğrencilerin okula başlatılma sebepleri olarak sıralanmıştır.

İlkokula başlamama hakkı bulunan (66-71 Aylık) öğrenci velilerinin çocuklarını ilkokula başlatma durumuna ilişkin öğretmen görüşlerinden bazıları aşağıda doğrudan verilmiştir:

K₁₁:” ...Çok değişik gerekçelerle karşınıza gelebiliyorlar. Örneğin ben çocuğumun sizin gibi bir öğretmende okumasını istiyorum. Eğer bu yıl alırsam sizde eğitim öğretimine devam edemeyecek. Başka bir öğretmene düşecek. Bunu istemiyorum diyen çıkabiliyor veya “Devletim böyle bir hak vermiş bana, bakanlık böyle bir hak verdiyse ben onların haklı olduğunu düşünüyorum. Bir bildikleri vardır diye düşünüyorum. Bizden daha iyi bilecekler illa ki bizden daha iyi bilecekler” diyerek çocuğunu okula devam ettirmek isteyen var. Veya “küçük kardeşi var evde veya hastam var ilgilenemiyorum. Okula gelmesi daha iyi olur diye düşünüyorum hocam” şeklinde fikirlerini ifade etmişlerdir.”

K₂₁:” ... mesela çocuklar arasında atıyorum beş ay falan. Mesela altmış altı aylık ama diğeri yetmiş iki aylık bir çocuk veya işte yetmiş bir aylık çocuk. Aslında aralarında çok büyük bir fark var ama onlar onları aynı senenin çocuğu gördüğü için. Mesela onun çocuğuyla benim çocuğum aynı yaşta. Hani bu aradaki beş aylık veya altı aylık farkı idrak edemiyor veliler... Çocuğumuzun senesi kaybolmasın... O yüzden çocuklarını ısrarla okula başlatmak istiyorlar...”

Öğrenci velilerinin çeşitli gerekçelerle çocuklarını okula başlattıkları, bu gerekçelerden mahalle baskısı ve çocuklarının yıl kaybına uğramama düşüncesinin ağır bastığı öne çıkmaktadır.

Sınıf öğretmenlerinin 66-71 aylık öğrencilerin, velileri tarafından ilkokula başlatılmaması hakkındaki görüşleri nelerdir? sorusuna ilişkin veriler analiz edilerek Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4. Öğretmenlerin, 66-71 Aylık Öğrencilerin Velilerinin Çocuklarını İlkokula Başlatmamasına İlişkin Görüşleri

Kategori	Düşünceler (Kod)	Katılımcılar	Frekans
Aile Bakımından	Velinin bilinçli olması	K ₄ , K ₅ , K ₆ , K ₈ , K ₁₀ , K ₁₁ , K ₁₃ , K ₁₄ , K ₁₈ , K ₂₀ , K ₂₁ , K ₂₂ , K ₂₅	13
	Velinin öğretmen tercihi yapma isteği	K ₂	1
Çocuk Bakımından	Hazırbulunuşluk ve Olgunlaşma düzeyinin yetersizliği	K ₂ , K ₄ , K ₇ , K ₁₀ , K ₁₃ , K ₁₄ , K ₁₅ , K ₁₆ , K ₁₈ , K ₂₅	10
	Özbakım becerileri yetersizliği	K ₇ , K ₁₂ , K ₁₃ , K ₁₄	4
	Sağlık sorunlarının bulunması	K ₆	1
	Çocuğun fiziki yetersizlikleri	K ₂ , K ₇ , K ₁₃ , K ₁₇ , K ₂₄ , K ₂₅	6
	Akran zorbalığı yaşanması korkusu	K ₁ , K ₄ , K ₇ , K ₉ , K ₁₄ , K ₂₄ , K ₂₅	7
Çevre Bakımından	Çevre baskısı	K ₃	1
	Öğretmenin bilgilendirme yapması	K ₁₉ , K ₂₄	2

Tablo 4 incelendiğinde ilkokula başlama hakkı bulunan (66-71 aylık) öğrencilerin velilerinin çocuklarını ilkokula başlatmaması özellikle aile bakımından velinin bilinçli olmasından (f: 13) çocuk bakımından hazırbulunuşluk ve olgunlaşma düzeyinin beklenmesinden (f:10) kaynaklanmaktadır. Ayrıca çocuğun okulda akran zorbalığı yaşamamasından korkma (f: 7) çocuğun fiziksel gelişim yetersizliğinin (f: 6) ilkokula başlamama kararının alınmasında etkili olduğu görülmektedir.

İlkokula başlama hakkı bulunan (66-71 Aylık) öğrencilerin velilerinin çocuklarını ilkokula başlatmamasına ilişkin öğretmen görüşlerinden bazıları aşağıda doğrudan verilmiştir:

K₁₃: "...çoğu daha bilinçli aileler açıkçası. Benim çocuğum yapamaz konusunda, işte benim çocuğum okur ama başka ihtiyaçlarını gideremez.

Arkadaşlarının yanında işte fiziksel özelliklerinden dolayı küçük kalır. İşte boyu küçük parmakları daha gelişmedi, yani küçük kaslarını kullanmakta zorluk çeker. Temizlikle ilgili sıkıntılar yaşayabilir gibi sebeplerle aile olarak hani çocuğunu daha iyi bilen, tanıyan veliler kesinlikle çocuklarını bu yaş grubunda hakkı olsa bile vermiyorlar ve dilekçelerle başvuruyorlar ve çocuklarını göndermiyorlar...”

K₁₄:” ...Sınıf arkadaşlarının ay olarak gerisinde kalmalarının onları etkileyeceğini düşünüyorlar. Ay ay bile fark edeceğini o onlardan birkaç ay önce doğmuş çocukların onlardan daha iyi algılayabileceğini kavrayabileceğini, onların da bu konuda öz güvenlerinin düşebileceğini düşünerek başlatmıyorlar. Başka çocukların hani kası gelişmiş olabilir ama sorumluluk, ödev bilinci için erken olduğunu düşünenler var. Öz bakım becerilerinde sıkıntı yaşayacaklarını düşünenler var. Tuvalet gitme sıkıntı olacak. Koridor, işte kantinden bir şey alması problem olacak. Tek başına bunları yapabilecek mi acaba? diye düşünenler var. Çocuklarının zorbalığa uğrayabileceğini düşünenler var. Okul konusunda olumsuz duygular edindirmek istemiyorlar. Bir şeyi başaramayıp da okula karşı böyle bir böyle bir tavrı duygusu olsun istemiyorlar...”

Öğrencilerin okula başlatılma kararının verilmesinde velilerin bilinçli olma düzeylerinin etkili olduğu söylenebilir.

Sınıf öğretmenlerinin 66-71 aylık öğrencilerin ilkokula başlama kararının velilere bırakılması hakkındaki görüşleri nelerdir? Sorusuna ilişkin veriler analiz edilerek Tablo 5’te verilmiştir.

Tablo 5. Öğretmenlerin Bakışıyla 66-71 Aylık Öğrencilerin İlkokula Kayıt Hakkının Öğrenci Velisinin Kararına Bırakılma Durumu

Kategori	Düşünceler (Kod)	Katılımcılar	Frekans
Doğru Bulmuyorum	Kurul/komisyon/uzman ancak bu kararı verebilir	K ₂ , K ₄ , K ₆ , K ₉ , K ₁₀ , K ₁₁ , K ₁₂ , K ₁₄ , K ₁₅ , K ₁₆ , K ₁₈ , K ₁₉ , K ₂₃ , K ₂₄	14
	Anasınıf/okul öncesi eğitime ait görüş raporu okula başlama kararı almada etkili olmalıdır	K ₃ , K ₄ , K ₅ , K ₉ , K ₁₆ , K ₂₂	6
	Veli, hazırbulunuşluk ve olgunlaşma düzeyini değerlendiremiyor	K ₁ , K ₈ , K ₁₀ , K ₁₃ , K ₂₅	5
	Veli çocuğunun öz bakım becerilerindeki eksiği düşünmüyor	K ₈ , K ₁₂ , K ₂₀	3
	Veli bu konuda uzman değil	K ₆ , K ₁₄ , K ₂₀ , K ₂₂ , K ₂₄	5

	Veli çocuğunu nesnel değerlendiremez	K ₇ , K ₂₁ , K ₂₃	3
Doğru Buluyorum	Çocuğu en iyi tanıyan velidir	K ₁₇	1

Tablo 5 incelendiğinde katılımcıların tamamına yakınının 66-71 aylık öğrencilerin ilkokula kayıt hakkının öğrenci velisinin kararına bırakılmasını doğru bulmadıkları, bu karara katılmadıkları görülmektedir. İlkokula başlamada veli kararına bırakılmasını doğru bulmama sebepleri olarak, velinin bu konuda bir uzman olmaması (f: 5) ve velinin çocuğuyla ilgili hazırbulunuşluk ve olgunlaşma durumunu değerlendirememesi (f: 5) olarak sıralanmıştır. Ayrıca katılımcıların okula başlama kararının kurul/komisyon/uzman kararı ile verilmesi (f: 14) ve anasınıfı/okulöncesi eğitimine ait görüş raporunun etkili olması (f: 6) gerektiğine vurgu yapmaları buna karşın, bir öğretmenin (K₁₇) velisinin çocuğunu en iyi tanıdığı için başlama kararını verebilmede karar vermesini doğru bulduğunu ifade etmesi dikkat çekmektedir.

66-71 aylık öğrencilerin ilkokula kayıt hakkının öğrenci velisinin kararına bırakılması konusundaki öğretmen görüşlerinden bazıları aşağıda doğrudan verilmiştir:

K₁₃: “Kesinlikle veliye bırakılmamalı. Yani bu şöyle de yapılabilir...çocuk birinci sınıfa geldiğinde bunun bir deneme süreci, hani bu oryantasyon çalışması oluyor okullarımızda. İşte bu üç gün, beş gün, bir de zorunlu değil. Belki bu süreç daha bu işte mesela bir aya iki aya da yansıtılabilir. Artık Milli Eğitim onu ayarlayabilir. Kesinlikle burada bir deneme gibi böyle bir ön hazırlık yapılabilir. Buna göre çocuğun hemen kolaylıkla ana sınıfına geri gönderilebilir diye düşünüyorum. Yani öğretmene de tek başına bu sorumluluk yüklenilmemeli. Aile de kendi kafasına göre karar verilmemeli. Çocuk okula gelmeli. Belirli bir oryantasyon çalışmasından sonra bunun hakkında bir rapor tutulup bu çocuğun bu fiziksel ya da sosyal, bilişsel bu işi yapabilir ya da yapamaz gibi bir değerlendirme kararı verilmeli diye düşünüyorum. Veliye kesinlikle bırakılmamalı bu karar.”

K₁₇: “Evet. Öğrenci velisinin kararına bırakılmasını ben doğru buluyorum. Çocuğu en iyi tanıyan anne baba olduğu için onların kararına bırakılması bence daha uygun olur”.

Öğrencilerin okula başlatılmasında velinin karar vermesinin öğretmenlerin çoğu tarafından yanlış bulunduğu; Kurul/Komisyon/Uzman kararına göre hareket edilmesi görüşünün ön plana çıktığı görülmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin ilkokula başlama kriterleri konusundaki görüşleri nelerdir? sorusuna ilişkin elde edilen veriler analiz edilerek Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Öğretmenlerin, Öğrencilerin İlkokula Başlama Ölçütlerinin Belirlenmesine İlişkin Görüşleri

Kategori	Düşünceler (Kod)	Katılımcılar	Frekans
Okul bakımından	Kurul/Komisyon/paydaşların ortak karar vermeli	K ₃ , K ₄ , K ₅ , K ₆ , K ₈ , K ₉ , K ₁₂ , K ₁₃ , K ₁₄ , K ₁₅ , K ₁₉ , K ₂₀	12
	Psikolog-pedagog fikri alınmalı	K ₁₂ , K ₁₄ , K ₂₀ , K ₂₄	4
	Gelişim testleri yapılmalı	K ₂ , K ₁₄ , K ₂₁	3
Öğrenci bakımından	Hazırbulunuşluk düzeyi uygun olmalı	K ₂ , K ₆ , K ₇ , K ₈ , K ₉ , K ₁₁ , K ₁₅ , K ₂₀	8
	Okul öncesi eğitim alınmış olmalı	K ₃ , K ₁₁ , K ₁₅ , K ₁₆ , K ₂₀ , K ₂₂ , K ₂₅	7
	Deneme süreci başarıyla tamamlanmalı	K ₁ , K ₉ , K ₁₃ , K ₂₃	4
	Bilişsel duyuşsal psikomotor gelişim yeterli olmalı	K ₁₇ , K ₁₈ , K ₂₀ , K ₂₄	4
	Çocuğun ay/yaş durumu okula uygun olmalı	K ₁ , K ₄ , K ₉ , K ₁₀ , K ₁₈ , K ₂₀ , K ₂₁ , K ₂₂ , K ₂₅	9

Tablo 6 incelendiğinde katılımcıların çoğu ilkokula başlamak için gerekli ölçütün kurulacak komisyon kararı (f: 12) ile olabileceğini ifade ederken tüm gelişim alanlarında hazır bulunuşluğa sahip olunmasının (f: 8), çocuğun ay/yaş durumunun okula başlamada uygun olmasının (f: 9), okul öncesi eğitimi almış olmasının (f: 7) çocuk için gelişim testleri yapılmasının (f: 3) ve duruma göre psikolog/pedagog desteği alınmasının (f: 4) kriter olabileceğini ifade ettikleri görülmektedir.

Öğretmenlerin, öğrencilerin ilkokula başlama ölçütlerinin belirlenmesi konusundaki görüşlerinden bazıları aşağıda doğrudan verilmiştir:

K₇: "Eğer bir çocuk kendini ifade edebilecek kadar sosyalse, küçük kaslarını ve vücut hareketlerini kendisi kontrol edebiliyorsa iyice -yaşına uygun olarak- bir de sosyal olarak aktifse başlayabilir. Düşüncem bu. Ölçüt bunlar olmalı yani. Bilişsel olarak hazırsa zihinsel olarak sosyal hazırsa evet sosyal olarak da hazırsa evet... Ölçüt ay değil. Çocukların tamamen psikolojik durumu, fiziksel durumu ilgisi -isteği, kaslarının gelişimi, buna dikkat alınmalı bence."

K9: “İlkokula başlama ölçüsü bence yaş kriteri oldukça önemli olmakla birlikte, okullarda kurulacak komisyonlar çocuklara belli bir uygulamadan geçirmelidir. Mesela bu komisyonda biraz önce söylemiştim hani sınıf öğretmeni, ana sınıf öğretmeni, rehberlik öğretmeni, komisyonda olmalı ve bir komisyonlar çocuğun hazır bulunuşluğunu takip etmeli. İlkokula hazır olup olmadığını değerlendirmelidir. Bir de şunu da düşünüyorum. Okullar bu konuda RAM (rehberlik araştırma merkezinden) üniversite gibi kuruluşlarla, kurumlarla da iş birliği içerisinde olabilir. “

Katılımcılar tarafından öğrencilerin okula başlamasındaki temel ölçütlerden öne çıkanlar Kurul/Komisyon/Uzman kararı alınması ve çocuğun yaş/ay olarak uygun olmasıdır.

Tartışma ve Sonuç

Sınıf öğretmenlerinin ilkokula başlama yaşına yönelik görüşlerinin belirlenmesi amacıyla yapılan bu çalışmada, okula erken başlama sonucu psikomotor becerilerde yaşanan sorunlara bakıldığında hazır oluş/olgunlaşma düzeyinin, el göz koordinasyonunun, fiziki gelişimin yetersiz olduğu; oyun ve fiziki etkinliklere katılımı çocuğun geri kaldığı belirlenmiştir. Yapılan çalışmalarda ilkokula başlamada yaşın önemli bir ölçüt olsa da tek başına yeterli olmaması (Oktay ve Unutkan, 2005; Snow, 2010), 5 yaşında okul olgunluğunu kazanan çocuklar varken, 8 yaşında bu olgunluğa ulaşmakta zorlanan çocukların bulunmasından (Dockett ve Perry, 2009; Yavuzer, 2012) dolayı; önemli olan şeyin çocuğun tüm yönlerden olgunlaşması (Erkan ve Kırcı, 2010; Ogelman vd., 2015; Ülger ve Kurt, 2021) olduğu vurgulanmıştır. Yine alan yazınında öğrencilerin fiziksel gelişim yetersizliği nedeniyle öz bakım becerilerini gidermede zorlanmaları (Çakıcı, 2015; Demir ve Ersöz, 2016; Zelyurt ve Özel, 2015); kavramada güçlük, parmak gelişiminde yetersizlik ve hızlı yorulma yaşanması (Gündüz ve Çalışkan, 2013), dil düzeylerinin yeterli olmaması (Çakıcı, 2015); devinşsel gelişim yetersizlikleri nedeniyle öğrencilerin Uyum sağlamada zorluk yaşamaları zorluk çekmeleri (Kankural, 2022), okuma yazma ve defter tutmada zorlanmaları (Belet Boyacı ve Yaşar, 2015) ve 72 aydan küçük çocukların gelişimsel yönden okula başlamalarının olumsuz görülmesi (Zelyurt ve Özel, 2015) bu araştırmanın sonucunu destekler nitelikte görülmektedir.

Bu çalışmada katılımcılar, ilkokula erken başlama sonucu çocukların bilişsel becerilerindeki yetersizlikler nedeniyle; yeterli hazırbulunuşluk düzeyine ulaşamadıkları, buna bağlı olarak okuma yazmada,

dikkat-uyum-anlama güçlüğü gibi çeşitli sorunlar yaşadıkları ifade etmişlerdir. Okula 72 aydan küçük başlayan birinci sınıf öğrencilerinde bilişsel gelişim düzeylerinin yeterli olmadığı (Çakıcı, 2015; Çelik, 2022; Erbasan ve Erbasan, 2020; Durmaz, 2020; Kankural, 2022; Şahin vd., 2023); işlemsel ve soyut düşünmenin gelişmediği (Türk Tabipler Birliği, 2012) öğrencilerde uyum problemleri yaşandığı (Kankural, 2022) ortaya konulmuştur. Ayrıca 72 aydan sonraki süreçte çocukların akademik olarak hazır olmakla birlikte (Gündüz ve Özarslan, 2017), okuma yazma becerilerinde anlamlı farklılık görüldüğü (Kartal vd., 2016; Arı ve Özcan, 2014) tespit edilmiştir. Yine okula başlamak için hazır oluşun çocuğun ilerideki okul başarısı (Britto ve Limlingan, 2012) arasında yüksek düzeyde bir ilişkisinin bulunması (Duncan vd., 2007; Gill vd., 2006; Pianta vd., 2009 Akt. Brown ve Lan, 2015; Rimm-Kaufman, 2004), gibi sonuçlar bu araştırmanın sonuçlarını destekler nitelikte görülmektedir.

Bu araştırmada katılımcılar okula erken başlama sonucu duyuşsal özelliklerde yaşanan sorunların okul kültürüne uymama, anneyi/kardeşi okula isteme, arkadaşlık kuramama, oyun isteğinde olma, ders ve okulu istememe, iletişim sorunu, başarısızlık, ağlama ve kaygı olduğu ortaya çıkmıştır. Benzer şekilde alan yazınında 72 aydan küçük öğrencilerin duyuşsal gelişimlerinin yetersiz olduğu (Çakıcı, 2015) ayrılık kaygısı, üzüntü, yalnızlık ve korku gibi olumsuz duygular yaşadıkları (Oktay vd., 2021) kuralları (sıra bekleme vb.) bilmedikleri, dikkati toplamada ve iletişim kurmada zorlandıkları, uyum zorunu yaşadıkları (Kabapınar vd., 2018; Zelyurt ve Özel, 2015) gibi sonuçlara ulaşılmıştır. Bununla birlikte öğrencinin sınıfta annesini istemesi ve oyun düşkünlüğü (Kabapınar vd., 2018) durumlarının ifade edilmesi duyuşsal yeterliliklerin hazırbulunuşlukta önemli olduğunu göstermektedir (Yeşil Dağlı, 2012). Oktay (2000) okula başlarken anneden ayrılamayan çocukların; çoğunlukla kendini okula hazır hissetmeyen, duyuşsal olgunluğa ulaşmamış bireyler olduklarını belirtmiştir.

Bu araştırmanın sonuçlarına göre, velilerin, ilkokula başlamama hakkı olduğu halde çocuklarını ilkokula başlatma sebepleri, aile ve çocuk bakımından kategorize edilmiştir. Aile kategorisinde anne-babanın çalışıyor olması, mahalle baskısı/akran kıyaslaması, evde bakıma muhtaç birinin olması, öğretmen seçimi yapmak istenmesi, okulun güvenli bir yer görülmesi, kardeşlerin ayrılmaması ve velinin devlet böyle bir hak vermiş gibi sebepler yer almaktadır. Çocuğun heveslenmesi, hayata erken başlasın/yıl kaybı olmasın düşüncesi ve anasınıfına tekrar gitmesinin zaman kaybettirdiğinin düşünülmesi ise çocukların okula başlatılmasında çocuk

kategorisine ait sebeplerdir. Benzer şekilde alan yazınında, okul öncesi eğitime başlama yaşının anne eğitim durumuna göre farklılaştığı (Erbay, 2008) ailenin eğitim düzeyinin artması sonucu çocuğun ilkokula başlama yaşında artma olduğu (Ünver vd., 2015) çocuklardaki okul olgunluklarının en çok okul öncesi dönemden etkilendiği (Alakoç vd., 2017; Ünver vd., 2015) gibi sonuçlara ulaşılmıştır. Bu durumun oluşmasında sahip olunan şartların etkisi kadar mahalle baskısı olarak nitelenen diğer çocuk giderken o niye evde kalsın düşüncesinin, ailenin görüşü ve ekonomik durumunun da etkili olabileceği söylenebilir. Kabapınar vd. (2018) çalışmasında velilerin çocuklarını erken yaşta okula gönderdikleri için pişmanlık duydukları, bazı veliler tarafından çocukları hakkında sınıf tekrarı yapması kararının alınmasını istedikleri de belirlenmiştir. Kutluca Canbulat ve Yıldızbaş'ın (2014) çalışmasında takvim yaşının yetersiz olduğunun ve çocuğun okula başlama kararının veliye bırakılmasının sakıncalı olduğunun belirlenmesi bu duruma kanıt oluşturmaktadır. Ayrıca bu araştırmada bazı velilerin çocuklarını okula başlatma sebebinin devletin bu yaş grubuna verdiği bir hak düşüncesi olması dikkat çekmektedir. Söz konusu hakkın veliler tarafından yanlış değerlendirildiği söylenebilir. Çünkü, hakkı kullanmada dikkatli davranmak gerekmektedir. Diğer bir ifadeyle hakkı kullanmanın yarar yerine zarar vermesi söz konusu ise kullanmamak gerekir.

Bu araştırmada ilkokula başlama hakkı olan öğrencilerin ilkokula başlatılmama sebepleri katılımcı görüşlerine göre aile, çocuk ve çevre bakımından kategorize edilmiştir. Aile kategorisinde velinin bilinçli olması öne çıkarken; çocuk kategorisinde çocuğun hazır oluş/olgunlaşma düzeyinin beklenmesi, akran zorbalığı yaşama korkusu ve öz bakım becerileri eksikliği; çevre kategorisinde ise çevre baskısı şeklinde öne çıkmaktadır. Katılımcılar tarafından velilerin çocuklarının belli bir hazırbulunuşluk ve olgunlaşma düzeyine gelmelerini bekledikleri, akran zorbalığı ve diğer sorunları yaşamalarını istememeleri nedeniyle ilkokula başlatmadıkları ifade edilmiştir. Bu durumun oluşmasında ailelerin bilinç düzeylerinin etkili olduğu, velilerin çocuklarını tanımaları ve gelişimsel özelliklerindeki değişim sürecini bilmeleri ile okul öncesi eğitimin öneminin farkında olmalarının etkili olduğu düşünülmektedir. Alan yazınında çocukların 72 aydan önce gelişimsel açıdan okula başlamalarının doğru olmadığı (Zelyurt ve Özel, 2015), çocuklar açısından bu yaş grubunda bir ayın bile çok önemli olduğu (Erkan ve Kırcı, 2010), okul öncesine devam edilmesinin çocukları okula daha hazır hale getirdiği (Esaspehlivan, 2006), 66-72 ay arası çocukların seviye farkları nedeniyle aynı sınıfta öğrenim görmelerinin

bilişsel ve devinişsel hazırbulunuşluk için uygun olmadığı (Merter, Şekerci ve Bozkurt, 2014) gibi sonuç ve açıklamaların yer aldığı görülmektedir. Ayrıca çocukların okula başlamaya hazır olmadıklarında sorunlar yaşadıkları ve okula başlama yaşının önem taşıdığı (Başar, 2013; Duran, 2013; Erkan ve Kırca, 2010; Güler, 2012; Gündüz ve Çalışkan, 2013; Koçyiğit, 2009; Oktay ve Unutkan, 2005; Öztürk ve Uysal, 2013; Ülkü, 2007; Yılmaz vd. 2013; Yazıcı, 2002), yaşın okul olgunluğu ve hazırbulunuşluk üzerinde pozitif etkilerinin bulunduğu (Arı ve Özcan, 2014; Bay ve Bay, 2019; Gündüz ve Özarslan, 2017; Güzel ve Özyurt, 2018; Özdemir ve Battal, 2019) gibi sonuçlarla bu araştırmanın sonuçları arasında önemli düzeyde paralellik görünmektedir.

Bu araştırmada katılımcıların tamamına yakını 66-71 aylık öğrencilerin ilkokula kayıt hakkının öğrenci velisinin kararına bırakılmasını doğru bulmadıklarını, bu durumdan rahatsız olduklarını belirtmişlerdir. Katılımcıların görüşleri incelendiğinde velinin bu konuda uzman olmadığını, çocuğunu nesnel değerlendiremeyeceğini, öğrencideki gelişim düzeyinin belirlenmesi için alan uzmanlarından oluşan komisyonlar kurulması ve hazırbulunuşluk-olgunlaşma düzeyleri için gerekli gelişimsel testlerin uygulanması gerektiğini ifade ettikleri; başlama kararının anasınıfı/okul öncesi eğitimine ait görüş raporuna bağlı olarak alınmasını istedikleri görülmektedir. Alan yazınında da benzer şekilde, ilkokula başlama yaşının 72 ayın altına çekilmesi sonucu öğretmenlerle velilerin karşı karşıya geldiği ve öğrenme sorunları oluşturduğu (Örs vd., 2013), ilkokula başlamada verilecek kararın veliye ait olmasının doğru olmadığı (Kutluca Canbulat ve Yıldızbaş, 2014), tek başına takvim yaşına bakılamayacağı (Kutluca Canbulat ve Yıldızbaş, 2014; Oktay ve Unutkan, 2005; Snow, 2010), çocuğun bütün gelişim alanlarında hazır olması gerektiği ve okulların buna uygun fiziki koşullarda olamadığı (Kutluca Canbulat ve Yıldızbaş, 2014) gibi sonuçlara ulaşıldığı anlaşılmaktadır.

Bu araştırmada öğrencilerin ilkokula başlama ölçütünün nasıl belirleneceği konusunda katılımcıların görüşleri, okul ve öğrenci bakımından kategorize edilmiş; öğrenciler bakımından çocuğun mutlaka okul öncesi/anasınıfı eğitimi alması, tüm alanlarda gelişim ve hazır bulunuşluğunun sağlanmış olması, deneme sürecinden başarıyla geçilmesi ve çocuğun ay/yaş durumunun okula başlamaya uygun olması olarak öne çıkmıştır. Alan yazınına bakıldığında, duyuşsal, bilişsel, bedensel ve sosyal açılardan çocuğun olgunlaşması önemli görülmekte (Erkan ve Kırca, 2010; Ogelman vd., 2015), ilkokula başlamada tüm çocuklar adına en önemli

ölçütlerden biri ilkokul için gereken bütün gelişim alanlarına yeterli düzeye sahip olunmasıdır (Brown ve Lan, 2015; Polat vd., 2014). Bu araştırmanın sonuçlarına benzer şekilde, çocukların okul olgunluğunun en çok okul öncesi tecrübelerden etkilendiği (Alakoç vd., 2017) görülmüştür. İlkokula başlama ölçütü belirlenmesinde okul bakımından ise okul-ilçe-illerde kurul/komisyonların kurulması, tüm paydaşların ortak kararının alınması, gerekirse gelişim izleme testlerine tabi tutularak çocuk adına karar raporu oluşturulması sonucu okula başlatılması ya da anasınıfına yönlendirilmesi; yani yaşın başlamada tek kriter olarak alınmaması gerektiği yönünde görüşler ifade edilmiştir. Yine öğrencideki okul hazır bulunuşluğu hakkında veli görüşmeleri, gözlemler, anasınıfı ve rehber öğretmenlerin görüşlerinin değerlendirilmesi, alt sınır olarak 72 ay ve üzeri yaşta okula başlanması, gelişim testleriyle durum kontrolü yapılarak gerekirse okul öncesi eğitime yönlendirilmenin olumlu etkileri olacağı (Canbulat ve Kırıkaş, 2016; Demir ve Kale, 2023; Kurtuluş Çalışkan ve Canbulat, 2023; Özer vd., 2024) ifade edilmiştir. Öğrencilerin uzmanlarca değerlendirmesine göre ilkokula kayıt yapılması, öğretmenlerin kapsayıcı/farklılaştırılmış eğitim etkinliklerine katılımlarının sağlanması önerilmiştir (Şahin vd., 2022). Alanda yapılan araştırmaların bu araştırmayı destekler nitelikte olduğu söylenebilir. Yine benzer şekilde, birçok ülkede okul olgunluğunu belirleyici testlerin uygulaması (May ve Kundert, 1997; Snow, 2006) ile birlikte çocuğu okula hazırlayan ve uyum sağlamasını kolaylaştıran farklı programlardan yararlanılmaktadır (La Paro ve Cox, 2000). Ülkemizde de farklı çalışmalarda (Canbulat ve Kırıkaş, 2016; Kartal ve Güner, 2019; Polat Unutkan, 2003; Sak ve Yorgun, 2020) yapılan hazır olma durumunu ölçebilecek ve değerlendirebilecek ölçme aracı geliştirme çalışmaları literatüre katkı sağlamaktadır.

Öneriler

İlkokula başlama yaşının belirlenmesine yönelik öğretmen görüşlerinin incelendiği bu araştırmada şu önerilere yer verilmiştir:

- Millî Eğitim Bakanlığı tarafından 66-71 aralığında çocuğu olan ailelere çocuklarının gelişimsel ve hazırbulunuşluk düzeylerinin belirlenmesinde destekleyici eğitim verilebilir.
- İlkokula başlama yaşının öğrencilerin ileriki dönem başarılarındaki değişime etkisini ortaya koyan ya da ilkokula başlama yaşı konusunda veli öğrenci deneyimlerini konu alan yeni çalışmalar yapılabilir.

- Öğrencilerin okula hazır oluş durumlarını ortaya koyan ölçme aracı geliştirme çalışmaları yapılmalıdır.

Araştırmanın Etik Yönü

Yapılan çalışmada “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler” başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Bu araştırma, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Etik Kurulunun 28.10.2022 tarihli ve 2022-874 sayılı kararı ile alınan izin doğrultusunda yürütülmüştür.

Çıkar Çatışması Beyanı

Bu çalışmada, sonuçları veya yorumları etkileyebilecek herhangi bir maddi veya manevi çıkar çatışması olmadığını beyan ederiz.

Katkı Oranı Beyanı

Çalışmanın tüm aşamalarına yazarlar tarafından eşit oranda katkıda bulunulmuştur.

Kaynakça

- Akay, D. (2017). *Anaokulu ve ilkokul birinci sınıfa devam eden 60-71 aylık çocukların zihinsel-dil gelişimleri açısından ilkokula hazır oluş düzeylerinin karşılaştırılması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Akyol, H. (2006). *Türkçe ilk okuma yazma öğretimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Alakoç Pirpir, D., Soydan, S., & Angın, E. (2017). Birinci sınıf öğrencilerinin okul olgunluk düzeylerini yordayıcı bazı değişkenler. Ercan Demirel ve Serkan Dinçel (Ed.). *Eğitim bilimlerinde yenilikler ve nitelik arayışı* içinde (s. 489-504). Ankara: Pegem Akademi.
- Arı, A., & Özcan, E. (2014). Birinci sınıf öğrencilerinin okul olgunluğu düzeylerinin, okuma yazmayı öğrenmelerine etkisi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 47, 74-90.
- Aslan, Z., Güneren, E., & Çoban, G. (2014). Destinasyon markalaşma sürecinde yöresel mutfağın rolü: Nevşehir örneği. *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*. 2(4), 3-13.

- Aslan, O., & Çelik, S. (2022). İlkokula başlama yaşının akademik başarıya etkisi: Bir karma yöntem çalışması. *Asya Studies-Academic Social Studies / Akademik Sosyal Araştırmalar*, 6(21), 109-126. <https://doi.org/10.31455/asya.1129814>
- Bascoe, S. M., Davies, P. T., Sturge-Apple, M. L., & Cummings, M. (2009). Children presentations of family relationships, peer information processing, and school adjustment. *Developmental Psychology*, 45(6), 1740-1751. <https://doi.org/10.1037/a0016688>
- Başar, M. (2013). 60-66 Ay Aralığında ilkokula başlayan öğrencilerin kişisel öz bakım ve ilkokuma-yazma becerilerinin öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi. *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 8(8), 241-252. <https://doi.org/10.7827/TurkishStudies.5127>
- Başaran, İ. E. (2006). *Eğitim psikolojisi: Gelişim öğrenme ve ortam* (1. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Başaran, S., Gökmen, B., & Akdağ, B. (2014). Okul öncesi öğrencilerinin okula uyum sürecinde öğretmenlerin karşılaştığı sorunlar ve çözüm önerileri. *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2(2), 197-223.
- Bay, Y., & Bay, D. N. (2019). *Analysis of children's primary school readiness according to some variables*. Paper presented at the World Conference on Research in Teaching and Education, Barcelona, Spain, 12-14 December. <https://www.dpublication.com/wp-content/uploads/2019/12/19-218.pdf>
- Belet Boyacı, Ş., & Yaşar, D. E. (2015). Sınıf öğretmeni adaylarına göre 4+4+4 biçimindeki yapılanmanın okuma yazma öğretimine etkileri. *International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*. 10(11). 275-292. <http://dx.doi.org/10.7827>
- Bengtsson, M. (2016). How to plan and perform a qualitative study using content analysis. *Nursing Plus Open*, 2, 8-14. <https://doi.org/10.1016/j.npls.2016.01.001>
- Braun, V., & Clarke, V. (2013). *Successful qualitative research: A practical guide for beginners*. Sage
- Britto, P. R., & Limlingan, M. C. (2012). *School readiness and transitions*. New York: UNICEF.
- Brown, C.B., & Lan, Y. C. (2015). A qualitative metasynthesis comparing U.S. teachers' conceptions of school readiness prior to and after the implementation of NCLB. C.P. *Teaching and Teacher Education*. 45, 1-13. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2014.08.012>

- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2009). *Örnekleme yöntemleri bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Canbulat, T., & Kırıktaş, H. (2016). İlkokula hazırbulunuşluk ölçeği'nin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Academia Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 26-35.
- Connelly, L. M. (2016). Trustworthiness in qualitative research. *Medsurg Nursing*, 25(6), 435-437.
- Çakıcı, M. (2015). *60-72 aylık 1. sınıf öğrencilerinin okula hazırbulunuşluk düzeylerinin belirlenmesi (Öğretmen görüşlerine göre)*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Okan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Çalışkan, M., & Sünbül A. M. (2008). İlköğretim ikinci sınıftaki okuma-yazma bilmeyen öğrencilere yönelik bireyselleştirilmiş öğretim uygulamasının öğrenci erişimine etkisi. *Milli Eğitim*, 180, 195-203.
- Demir, O., & Ersöz, Y. (2016). 4+4+4 eğitim sistemi kapsamında sınıf öğretmenlerinin ilk okuma ve yazma eğitiminde yaşadıkları güçlüklerin değerlendirilmesi. *Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry (TOSQUI)*. 7(1). 1-27. <https://doi.org/10.17569/tojqi.90651>
- Demir, S., & Kale, M. (2023). Okul öncesi eğitim durumlarına göre öğrencilerin ilkökula hazırbulunuşluk düzeylerinin belirlenmesi. *TEBD*, 21(1), 78-96. <https://doi.org/10.37217/tebd.1187736>
- Dockett, S., & Perry, B. (2009). Readiness for school. *Australian Journal of Early Childhood*, 34(1), 20-26. <https://doi.org/10.1177/183693910903400104>
- Duncan, G. J., Dowsett, C. J., Claessens, A., Magnuson, K., Huston, A. C., Klebanov, P., et al. (2007). School readiness and later achievement. *Developmental Psychology*, 43(6), 1428-1446. <https://doi.org/10.1037/0012-1649.43.6.1428>
- Duran, E. (2013). Okula 60. ayında başlayan öğrencilerin yazı becerilerinin incelenmesi. *Journal of Academic Social Science Studies*. 6(2), 1075-1085.
- Ensar, F., & Keskin, U. (2014). İlkokul birinci sınıf öğrencilerinin okul uyumları üzerine bir inceleme. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*. 10(2), 459-477.
- Erbasan, Ö., & Erbasan, Ü. (2020). Sınıf Öğretmenlerinin İlk Okuma Yazma Öğretimi Sürecinde Karşılaştığı Sorunlar. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 8(1), 113-125.

- Erbay, E. (2008). *Okul öncesi eğitim alan ve almayan ilköğretim birinci sınıf öğrencilerinin sosyal becerilere sahip olma düzeyleri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
- Erkan, S., & Kırcı, A. (2010). Okul öncesi eğitimin ilköğretim birinci sınıf öğrencilerinin okula hazırbulunuşluklarına etkisinin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 38, 94-106.
- Esaspehlivan, M. (2006). *Okul öncesi eğitim kurumlarına gitmiş ve gitmemiş 78 ve 68 aylık çocukların okula hazırbulunuşluklarının karşılaştırılması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- European Commission Eurydice And Eurostat. (2012). *Key data on education in europe, education, audiovisual and culture executive agency*, Brussel.
- Gill, S. Winters D., & Friedman, D. S. (2006). Educators' views of pre-kindergarten and kindergarten readiness and transition practices. *Contemporary Issues in Early Childhood*, 7(3), 213-227. <https://doi.org/10.2304/ciec.2006.7.3.213>
- Giordan, A. (2003). Complexité et apprendre, formations professionnelles et entreprises apprenantes, *Grand AtelierMcx: La Formationaudefi De La Complexité*, Lilles, 18-19.
- Graziano, P. A., Slavec, J. Hart, K., Garcia, A., & Pelham Jr. W. E. (2014). Improving school readiness in preschoolers with behavior problems: Results from a summer treatment program. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 36(4), 555-569.
- Güler, D. S. (2001). *4-5 ve 6 yaş okul öncesi eğitim programlarının değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış doktora tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Güler, T. (2012). Okul öncesi eğitimden ilköğretime geçiş. İ.H. Diken (Ed.), *Erken çocukluk eğitimi* (s.460-478). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık
- Gündüz, F., & Çalışkan, M. (2013). 60-66, 66-72, 72-84 aylık çocukların okul olgunluk ve okuma yazma becerilerini kazanma düzeylerinin incelenmesi. *Electronic Turkish Studies*, 8(8), 379-398.

- Gündüz, H. B., & Özarslan, N. (2017). Farklı yaş kategorilerinde ilkökula başlayan öğrencilerin okul olgunluğu ve öğretmen görüşlerine göre okula uyum problemleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17(1), 212-230. <https://doi.org/10.17240/aibuefd.2017.17.28551-304630>
- Güneş, F. (2013). Okuma yazma öğrenme yaşı. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 9(4), 280-29.
- Güzel, N., & Özyurt, M. (2018). Okul öncesi eğitimi alan çocukların okul olgunluğu düzeylerinin ve okul olgunluğuna ilişkin öğretmen görüşlerinin incelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(3), 1250-1267. doi: 10.17860/mersinefd.441260 <https://doi.org/10.17860/mersinefd.441260>
- Heriot S, Beale I. (2004). *Is your child ready for school?, A guide for parents*, victoria: Acer press, Australian Council for Educational Research Ltd, 19 Prospect Hill Road, Camberwell, 3124.
- Kabapınar, Y., Çilingir, E., Topçubaşı, T., Atabaş, Ü., & Karadağ, B. (2018). İlk mezunlarını verme sürecinde 4+4+4 eğitim sistemini yeniden değerlendirmek. *Eğitim Kuram ve Uygulama Araştırmaları Dergisi*, 4(2), 45-61.
- Kankural, H. (2022). *İlkokul birinci sınıf öğrencilerinin okuduğunu anlama becerilerine etki eden faktörlere ilişkin öğretmen görüşleri*. Yayınlanmamış tezsiz yüksek lisans tezi, Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Kartal, H., Bolattekin, Y., & Bilgin, A. (2016). The importance of early childhood education and school starting age in the reading-writing learning process. *Participatory Educational Research*, 3(1), 79-101. <https://doi.org/10.17275/per.16.05.3.1>
- Kartal, H., & Güner, F. (2019). İlkokulun hazır oluşunu değerlendirme aracı'nın (İHODA) geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Elementary Education Online*, 18(4), 1805-1822. <https://doi:10.17051/ilkonline.2019.639328>
- Koçak, D., & İncekara, S. (2020). Okul olgunluğuna ilişkin sınıf öğretmenlerinin ve okul öncesi eğitim öğretmenlerinin görüşlerinin belirlenmesi. *Kuramsal Eğitimbilim Dergisi*, 13(1), 170-190.
- Koçyiğit, S. (2009). *İlköğretim birinci sınıf öğretmenlerinin ve ebeveynlerin görüşleri ışığında okula hazırbuluşluk olgusu ve okul öncesi eğitime ilişkin sonuçları*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

- Koçyiğit, S., & Saban, A. (2014). Birinci sınıf öğretmenlerinin ve ebeveynlerin görüşlerine göre okula hazırbulunuşluk. *Kuramsal Eğitimbilim Dergisi*, 7(3), 322-341.
- Kuş, E. (2003). *Sosyal bilimlerde araştırma teknikleri nitel mi, nicel mi?*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Kurtuluş Çalışkan, G., & Canbulat, T. (2023). İlkokul 1. sınıf öğrencilerinin okula uyum ve okula hazırbulunuşluklarının değerlendirilmesi. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(1), 254-280. <https://doi.org/10.33711/yyuefd.1114797>
- Kutluca Canbulat, A. N., & Yıldızbaşı, F. (2014). Okul öncesi ve sınıf öğretmenlerinin 60-72 aylık çocukların okula hazırbulunuşluklarına ilişkin görüşleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(1), 33-50. <https://doi.org/10.17240/aibuefd.2014.14.1-5000091501>
- La Paro, K. M., & Pianta, R. C. (2000). Predicting children's competence in the early school years: A meta-analytic review. *Review of Educational Research*, 70(4), 443-484. <https://doi.org/10.3102/00346543070004443>
- Lokumcu Tozar, S. B. (2011). *Okul öncesi eğitim alan ve almayan ilköğretim 1. sınıf öğrencilerinin okula hazırbulunuşluklarındaki farklılıklar ve çözüm önerileri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Marshall, C., & Rossman, G. B. (2014). *Designing qualitative research*. Sage publications.
- May, D. C., & Kundert, D. K. (1997). School readiness practices and children at-risk: Examining the issues. *Psychology in the Schools*, 34(2), 73-84. [https://doi.org/10.1002/\(SICI\)1520-6807](https://doi.org/10.1002/(SICI)1520-6807)
- Memişoğlu, S. P., & İsmetoğlu, M. (2013). Zorunlu eğitimde 4+ 4+ 4 uygulamasına ilişkin okul yöneticilerinin görüşleri. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 14-25.
- Merriam, S. B. (2015). Qualitative research: Designing, implementing, and publishing a study. In *Handbook of research on scholarly publishing and research methods* (s. 125-140). IGI Global
- Merter, F., Şekerci, H., & Bozkurt, E. (2014). Aynı sınıfta öğrenim gören altmışaltı ve yetmiş iki aylık öğrencilerin yaşadığı sorunların öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi, *NWSA-Education Sciences*, 9(2), 87-98. <https://doi.org/10.12739/NWSA.2014.9.2.1C0608>

- Millî Eğitim Bakanlığı (2013). *İlköğretim kurumları yönetmeliği*. Ankara
- Millî Eğitim Bakanlığı (2019). Okul öncesi eğitim ve ilköğretim kurumları yönetmeliğinde değişiklik yapılmasına dair yönetmelik. *Resmî Gazete* (Sayı:30827). Erişim adresi: <https://resmigazete.gov.tr/eskiler/2019/07/20190710-6.htm>
- Morphett, M.V., & Washburne, C. (1931). When should children begin to read. *The Elementary School Journal*, 31(7), 496-503.
- Ogelman, H.G., Seçer, Z., Gündoğan, A., & Bademci, D. (2015). 68-72 aylık okul öncesine ve ilkokula devam eden çocukların okula uyum ve öğretmenleriyle ilişkilerinin karşılaştırılması. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34(1), 1-17. <https://doi.org/10.7822/omuefd.34.1.1>
- Oktay, A. (2000). *Yaşamın sihirli yılları: Okul öncesi dönem*. İstanbul: Epsilon Yayınları
- Oktay, A., Doğan, H., Özcan, Z. Ö., Dönmez, Ö., & Özdemir, H. (2021). Investigation of academic achievement, self-efficacy and psychological resilience of sixth grade students starting primary school at different ages. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 11(1), 187-216. <https://doi.org/10.14527/pegegog.2021.006>
- Oktay A., & Unutkan Ö. P. (2005). İlköğretime hazır oluş ve okul öncesi eğitimle ilköğretimin karşılaştırılması. M. Sevinç (Yay. haz.), *Erken çocuklukta gelişim ve eğitimde yeni yaklaşımlar* içinde (s. 145-155). İstanbul: Morpa Kültür Yayınları
- Örs, Ç., Erdoğan, H., & Kipici, K. (2013). Eğitim yöneticileri bakış açısıyla 12 yıllık kesintili zorunlu eğitim sistemi: Iğdır örneği. *Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 4, 131-154.
- Özaslan, H. (2020). Okula hazırbulunuşluk ve ilkokula hazırlık. G. Uludağ ve T. Durmuş, (Ed.), *Erken okuryazarlık eğitimi* içinde (s.1-24). Ankara: Nobel.
- Özdemir, A., & Battal, Ş. (2019). İlkokula erken yaşta başlayan öğrencilerin okula uyum süreci ve akademik başarı bağlamında yaşadıkları sorunlar. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 11(18), 1633-1683. <https://doi.org/10.26466/opus.529169>
- Özer, S., Bayhan, S., Vural, A., & Tekin, O. (2024) Türkiye’de 2012-2022 yılları arasında yayımlanan ilkokula başlama yaşına ilişkin yapılan lisansüstü tezlerin incelenmesi. *International QMX Journal*, 3(2), 1234-1256.

- Özet, İ. (2014). *Kent araştırmaları ve nitel yöntem*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.
- Öztürk, E., & Uysal, K. (2013). İlkokul 1. sınıf öğrencilerinin okuma-yazma süreçlerinin takvim yaşı yönünden karşılaştırılması. *Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 8(8), 1041-1054.
- Polat Unutkan, Ö. (2003). *Marmara ilköğretime hazır oluş ölçeğinin geliştirilmesi ve standardizasyonu*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Polat, Ö., Küçüköğlü, E. K., Sohtorikoğlu Niran, Ş., Ünsal, F. Ö., & Özkabak Yıldız, T. (2014). The Comparison of 54-66 months old children's readiness for primary school during preschool period and their adaptation to primary school. *International Journal on New Trends in Education and Their Implications*. 5(1). 169-182.
- Rimm-Kaufman, S. (2004). School transition and school readiness: An outcome of early childhood development. In: Tremblay R.E., Barr, R. G., Peters, R.DeV, (eds.). *Encyclopedia on early childhood development* (s. 1-7). Montreal, Quebec: Centre of Excellence for Early Childhood Development.
- Sak, R., & Yorgun, E. (2020). Gelişimsel ilkokula hazırbulunuşluk ölçeğinin geçerlik ve güvenilirlik analizi. *Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (24), 495-526.
- Saruhan, C. Ş., & Özdemir, A. (2016). *Bilim, felsefe ve metodoloji*. Beta Yayınları.
- Seidman, I. (2006). *Interviewing as qualitative research: A guide for researchers in education and the social sciences*. London: Teachers college press
- Senemoğlu, N. (2005). *Gelişim, öğrenme ve öğretim*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Senemoğlu, N. (2012). *Gelişim, öğrenme ve öğretim* (21. Baskı). Ankara: Pegem Akademi
- Snow, K. L. (2006). Measuring school readiness: conceptual and practical considerations. *Early Education and Development*, 17, 7-41. https://doi.org/10.1207/s15566935eed1701_2
- Snow, C. E. (2010). Reading comprehension: Reading for learning. P. Peterson, E. Baker ve B. McGraw (Yay. haz.), *International encyclopedia of education*, içinde (3rd ed., 413-418). Oxford, UK: Elsevier.

- Şahin, A. E., Kardaş İşler, N., & Zoraloğlu, S. (2022). 4+4+4 düzenlemesiyle farklı yaşlarda ilkokula başlayan öğrencilerin akademik performanslarının LGS verileri temelinde analizi. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences (JFES)*, 55 (2), 387-420. <https://doi.org/10.30964/auebfd.1089906>
- Şahin, A. E., Zoraloğlu, S. & Kardaş-İşler, N. (2023). 4+4+4 düzenlemesiyle okula erken yaşta başlayan çocuklar: “Bir yaş daha büyük olsaydım çok daha iyi olurdu!”. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25(2), 209-224. <https://doi.org/10.17556/erziefd.1161146>
- Şahin, B., Kaya, S., Cesur, S., Özkul, E., & Uca, S. (2021). Profesyonel turist rehberlerinin kaçak rehberlik faaliyetlerini algılamalarına yönelik bir araştırma. *TroyAcademy*, 6(1), 232-248. <https://doi.org/10.31454/troyacademy.890344>
- Şimşek, H., & Yıldırım, A. (2011). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- The Office for Standards in Education, Children’s Services and Skills [OFSTED]. (2014). Are you ready: Good practice in school readiness. https://assets.publishing.service.gov.uk/media/5a817e64ed915d74e6232919/Are_you_ready_Good_practice_in_school_readiness.pdf (Erişim: 05.11.2023)
- Turan, F., & Yükselen, A. İ. (2016). *Çocuk gelişimi I*. Ankara: Hedef Yayınları
- Türk Tabipleri Birliği [TTB], (2012). *Çocukların gelişim süreçleri ve okula başlama*. (1. Baskı). Ankara: Türk Tabipleri Birliği Yayınları.
- Uygun, E., Levent, S., & Özkul, E. (2019). Lisans düzeyinde turizm eğitimi veren üniversitelerin ders programlarının kırsal turizm açısından incelenmesi. *Gastroia: Journal of Gastronomy and Travel Research*, 3(4), 498-516. <https://doi.org/10.32958/gastoria.585438>
- Ülger, A., & Kurt, M. (2021). İlkokul 1. sınıfa başlanılan dönemdeki bilişsel hazırbulunuşluk düzeyinin eğitim hayatına yansımalarının incelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8(51),500-512 Doi <http://dx.doi.org/10.29228/SOBIDER.49765>
- Ülkü, B. Ü. (2007). *Ana sınıfı ve ilköğretim I. Sınıfa devam eden çocukların velileri ve öğretmenlerinin çocukların okul olgunluğu hakkındaki görüşlerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.

- Ünver, G. B., Dikbayır, A., & Yurdakul, B. (2015). Kesintili zorunlu eğitim ilkokul birinci sınıf uygulamalarının incelenmesi. *K. Ü. Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23(4), 1647-1664
- Yavuzer, H. (2002). *Çocuk psikolojisi*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Yavuzer, H. (2012). *Çocuk psikolojisi*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Yavuzer, H. (2016). *Çocuk psikolojisi*. (18. Baskı). İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Yazıcı, Z. (2002). Okul öncesi eğitiminin okul olgunluğu üzerine etkisinin incelenmesi. *Milli Eğitim Dergisi*, 155(156), 135-145.
- Yeşil Dağlı, Ü. (2012). Çocukları okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden velilerin ilkokula hazırbulunuşluk ile ilgili görüşleri. *EKEV Akademi Dergisi*. 16(52), 231-243.
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2006). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin.
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2008). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin.
- Yılmaz, N. Taşçı, G., & Fidan, M. (2013). İlkokul birinci sınıf öğretmenlerinin 60-66 aylık öğrencilerine ilişkin görüşleri. *XII. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu*, 23- 25 Mayıs 2013-Aydın: Bildiriler (s.310-314).
- Zelyurt, H., & Özel, E. (2015). İlkokul birinci sınıfı okutan sınıf öğretmenlerinin eğitimde 4+4+4 düzenlemesine ilişkin görüşleri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(3), 1-18.

The Age Of Starting Primary School From The Perspective Of Primary School Teachers

Extended Abstract

Introduction

There have been many views on the school starting age until today (The Office for Standards in Education, Children's Services and Skills [OFSTED], 2014). When these views are analysed; Dewey and Bronfenbrenner focused on social relations with the immediate environment, Gesell focused on the concept of maturation, Piaget focused on the concrete operations period and Vygotsky focused on convergent development. Steiner stated that the child is not academically ready before the age of seven. In this context, it is seen that two important factors, age and school readiness, are determinant for children to start school (Akay, 2017). In Turkey, today, it has been a matter of debate to decide on the child's starting primary school based on the calendar age and to leave it to the decision of the parents. The readiness of students to start school in cognitive, affective and psychomotor areas is considered important in terms of the effectiveness of the education process. Although it is emphasised in the literature that starting school at a young age will not yield productive results, there are differences of opinion and different practices in the domestic and foreign literature on the age of starting school. In this study, it is thought that examining the reflections of the regulation change made in 2019 regarding the school starting age in Turkey on a small group of practising teachers will contribute to the field, albeit on a small scale. In addition, it is hoped that the results of this and similar studies can be compared and can serve as a source for decisions to be made on curriculum development. It is expected that this study will provide a more concrete perspective on the discussions about the starting age of school, especially since it was conducted on primary school teachers who have taught or are teaching first grade.

Method

In this study, case study, one of the qualitative research designs, was used. The study group of the research consists of 25 primary school teachers working in different districts of Samsun province. Criterion sampling, one of the purposeful sampling methods, was used to determine the study group. In this context, in determining the interviewed primary school teachers, it was determined as a criterion that the primary school teachers had previously taught first grade or were teaching first grade and that they voluntarily participated in the interview for this research. On the other hand, teachers working in the village with the same criteria were also included in the study in order to reflect the situation arising from the differences in the settlement (village and city centre). The research data were obtained using a semi-structured interview form. In the preparation of semi-

structured interview questions, firstly, the relevant literature was reviewed and candidate questions were formed. In order to determine whether the prepared interview questions are suitable for the characteristics to be measured and to ensure the reliability and validity of the interview form, the opinions of 4 experts, two of whom are basic education Turkish education, one measurement and evaluation and one curriculum development in education, were consulted. The questions, which were revised in line with the opinions of the experts, were subjected to pilot application on a group of 3 teachers. After the pilot application, the questions revised for the last time were applied to the selected sample group. In the application, sufficient time was allocated for the interviews and the participants were allowed to answer the questions easily by thinking. After the obtained data were transcribed, they were sent to the participants for confirmation. In this context, the voice recordings of the primary school teachers who voluntarily participated in the interview were listened to and transcribed. The main categories extracted from the research data were formed and sub-categories were formed accordingly; the frequency of repetition of the codes belonging to the sub-categories was tabulated. In line with the data obtained during the analysis, it was decided to organise the research as five research questions and the data were arranged accordingly. The names of the primary school teachers who participated in the interview were kept confidential in accordance with ethical rules, expressed as 'Participant' and coded as 'P1, P2, P3...'. In order to increase the reliability of the research, direct quotations were made from the statements of the participants in the findings section.

Results and Discussion

In this study, which was conducted to determine the opinions of primary school teachers about the age of starting primary school, it was determined that the problems experienced in psychomotor skills as a result of early starting to school, the level of readiness/maturation, hand-eye coordination, physical development were insufficient; the child lagged behind in participation in games and physical activities. The participants stated that due to the inadequacies in children's cognitive skills as a result of early entry to primary school, they could not reach the adequate level of readiness and accordingly, they experienced various problems such as difficulties in reading-writing, attention-compliance-comprehension. On the other hand, it was emphasised that the problems experienced in affective characteristics as a result of starting school early include not fitting into the school culture, wanting the mother/sibling to go to school, not being able to make friends, constantly wanting to play, not wanting lessons and school, having communication problems, failure, crying and anxiety disorders. In addition, the reasons given by the parents for starting their children to primary school even though they had the right not to start primary school were that the parents were working, neighbourhood pressure/peer comparison, having someone in need of care at home, wanting to choose a teacher, seeing the school as a safe place, siblings not being separated and the parents

wanting to use the right given by the state. In addition, reasons such as the child's enthusiasm, the idea of starting life early/not wasting years, and the fact that going back to kindergarten would waste time were also cited as important reasons for children to start school. Although children have the right to start primary school, the reasons for not starting primary school were the consciousness of the parents, waiting for the child's readiness/maturation level, fear of peer bullying, lack of self-care skills and environmental pressure. In this study, almost all of the participants stated that they did not find it right to leave the right to enrol 66-71-month-old students in primary school to the decision of the student's parents and that they were uncomfortable with this situation. As a reason for this, they emphasised that the parent is not an expert in this subject, cannot evaluate his/her child objectively, and that commissions consisting of field experts should be established to determine the developmental level of the student and the necessary developmental tests should be applied for readiness-maturation levels. In addition, it was emphasised that the child must receive pre-school/nursery school education, development and readiness in all areas must be ensured, the trial process must be successfully passed and the child's month/age status must be suitable for starting school.